

WIADOMOŚCI PARAFIALNE

PISMO AKCJI KATOLICKIEJ PARAFII ŚW. IZYDORA W MARKACH Nr 1-2 (64) STYCZEŃ-LUTY 2004, ROK VII, ISSN 1730-3885

18.1 - 25.1 – TYDZIEŃ POWSZECHNEJ MODLITWY O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

NAŚLADOWANIE CHRYSTUSA

Naśladować Chrystusa to – mówiąc językiem współczesnym – hasło rozpoczętego pierwszą niedzielą Adwentu obecnego Roku Liturgicznego. Stało się już tradycją, że różne instytucje ogłaszają dany rok jako w szczególnie sposób poświęcony wielkim ludziom, zdarzeniom, zjawiskom, czy promowaniu określonych idei.

Nie tak dawno obchodziliśmy Rok Chełmońskiego, Norwida... Był Rok Osób Niepełnosprawnych, Wolontariatu... Nie tak dawno przeżywaliśmy rok poświęcony służbie Bożemu ks. B. Markiewiczowi, o. A. Kordeckiemu.

Chociaż tak wiele instytucji i osób angażuje się w przygotowanie uroczystych obchodów i czuwa nad ich przebiegiem, to bardzo często wielu z nas nie wie, że w ogóle taki rok – komuś lub czemuś poświęcony – trwa, bowiem w szumie informacji i trudach codzienności nie docierają do nas te fakty. Nie są to bowiem wydarzenia, które elektryzują! Uczestniczymy w nich o wiele rzadziej, niż w wielkich promocjach organizowanych przez markety!

W tę naszą rzeczywistość obchodów wpisuje się, **czas naśladowania Chrystusa!** Czy my, chrześcijanie, zwłaszcza katolicy, zdajemy sobie sprawę z tego, co znaczy dla nas ta zachęta? Czy nie pytamy: czego Kościół od nas wymaga? Czy w ogóle możliwe jest naśladowanie Chrystusa w dzisiejszym świecie, który jawi się nam tak, jakby Bóg zapomniał o człowieku? Może nawet zjawia się pytanie: czy opłaca się naśladować Chrystusa? Pytania zadają sobie nie tylko wątpiący, ale i wierzący w chwilach próby: kiedy przychodzi załamanie, daje o sobie znać ludzka słabość,

c.d. na stronie 2

NOWY PASTERZ

PARAFII MARKI-PUSTELNIK

W niedzielę, 11 stycznia 2004 r., w czasie Mszy Świętej o godz. 12.00, w parafii p. w. Matki Bożej Królowej Polski w Markach-Pustelniku, nastąpiło uroczyste przekazanie urzędu Proboszcza. Na mocy dekretów Ordynariusza Diecezji Warszawsko-Praskiej, Ks. Biskupa Kazimierza Romaniuka **posługę proboszczowską w parafii zakończył Ks. Kano-
nik Ryszard Okiński**, który był jej proboszczem od 1985 r. Ks. Biskup przychylił się do prośby Ks. Okińskiego, w której zwraca się o zwolnienie go z posługi proboszczowskiej w parafii ze względu na stan zdrowia. Ksiądz Ryszard będzie nadal przebywał w parafii w charakterze rezydenta, pomagając w pracy nowemu proboszczowi. **Nowym proboszczem został ustanowiony Ks. Wojciech Makowski**, który przybył z parafii p. w. Bł. Honorata Koźmińskiego w Chorośli, w dekanacie Mińsk Mazowiecki – Św. Antoniego z Padwy, gdzie był proboszczem od 1994 r. Niedzielnym uroczystościom przewodniczył Dziekan Zielonkowski, Ks. Prałat Mieczysław Stefaniuk, który przedstawił sylwetki obu księży.

c.d. na stronie 2

w sytuacjach trudnych, w których nikt i nic nie może już pomóc. Pytanie, czy warto naśladować Chrystusa zjawia się w sposób naturalny u ludzi żyjących w burzliwym XXI w.

Żeby na nie odpowiedzieć potrzebna jest chwila skupienia po której przyjdzie refleksja, że naśladowanie Chrystusa jest możliwe i owoc przynoszące. Jesteśmy bowiem stworzeni na obraz i podobieństwo Boga. Nawet grzech pierwszych ludzi nie pozbawił nas tego szczególnego wyróżnienia przez Boga. Zadatkami rozwoju ku świętości są w nas! Trzeba tylko dbać o to, aby nie zatarły ich nasze grzechy.

Dla uświęcenia podróży człowieka przez ziemię, Bóg zesłał swego Syna – Jezusa Chrystusa, który stał się człowiekiem i w sposób namacalny, swoim życiem, zobrazowanym na kartach Ewangelii przez natchnionego autora – pokazał co znaczy być człowiekiem na obraz i podobieństwo Boga. Nadał sens ludzkim radościom i cierpieniom. Ukazał, że możliwa jest realizacja miłości bliźniego, przebaczenia prześladowcom, potępienia złych czynów nie ludzi, szukania i osiągnięcia prawdy. Jeżeli będziemy szczerze dążyć do naśladowania Chrystusa, staniemy się Jego uczniami i innych połączymy do czynienia dobra, które jest miłe Panu. Uwierzymy, że bezbożną rzeczywistość kreuje człowiek, który w swojej pysze zapomniał o Bogu.

Jeżeli uwierzysz, że jesteś stworzony na obraz i podobieństwo Boga, że Bóg zstąpił z nieba po to, aby uświęcić twoje ziemskie życie, że dał ci rozum i wolną wolę, i pozwolił ci dokonywać wyborów, a jednocześnie dał ci szansę porzucenia złej drogi i powrotu na drogę świętości, to uda ci się iść po Jego śladach. Bo nie jesteś pozostawiony samemu sobie. Na Chrzcie Św. otrzymałeś otwarcie się na działanie łaski i darów Ducha Św.

Uwierz, a twoje życie zmieni się w blasku wiary.

Maria Przybylsz-Piukowa

**Księdzu Proboszczowi
Henrykowi Drożdżowi
z okazji imienin
życzenia łask Bożych
i ludzkiej życzliwości
składają
członkowie Akcji Katolickiej**

Ze szczególnym uczuciem mówił o ks. Ryszardzie, swoim koledze kursowym.

Ksiądz Ryszard Okiński urodził się 11.03.1930 r. w Grodzisku Mazowieckim. Do Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie wstąpił po ukończeniu Politechniki Warszawskiej, gdzie uzyskał tytuł mgr inż. łączności. Jako najstarszy wiekiem piastował na swoim kursie funkcję Seniora – jak wspominał Ks. Dziekan – cieszył się zaufaniem młodszych kolegów. Został wyświęcony przez Kardynała Stefana Wyszyńskiego 26 maja 1963 r. Jest licencjatem teologii KUL (homiletyka). Był wikariuszem w parafii Św. Mikołaja w Grójcu, gdzie powrócił po latach, jako jej proboszcz i dziekan dekanatu grójeckiego (1975-1985). W latach 1968-1975 był prefektem alumnów WMSD oraz duszpasterzem inżynierów i techników w Warszawie. Członek komitetu budowy Seminarium na Bielanach, w latach 1987-1995 wizytator Duszpasterstwa Rodzin. Jest odznaczony przywilejem rakiety i mantoletu (1976).

Ksiądz Wojciech Makowski urodził się 17.06.1952 r. w Bylinach Nowych, w Diecezji Łowickiej. Został wyświęcony przez Kardynała Stefana Wyszyńskiego 5.06.1977 r. Był wikariuszem w parafiach: Duczki, Lipce Reymontowskie, Kiernoza, MB Królowej Polski w Warszawie-Aninie, Radzymin, Św. Stanisława Kostki w Warszawie-Żoliborzu, MB Zwycięskiej w Warszawie-Rembertowie, Narodzenia NMP w Mińsku Maz., proboszczem w Chorośli.

W prezentacji księży, ks. dziekan przypomniał ewangeliczną prawdę: „*Duch tchnie, kędy chce*“. Z jej realizacją mamy do czynienia w przypadku obu księży. Przed laty ks. Ryszard był prefektem (wychowawcą) ks. Wojciecha. Dzisiaj ich drogi znowu się schodzą. Jak dodał na zakończenie uroczystości ks. Wojciech, z radością i przymrużeniem oka: „Nadszedł czas zbierania owoców dla ks. Ryszarda“. Pierwszą nowością wprowadzoną przez księdza Wojciecha będzie dodatkowa Msza Święta niedzielna o godz. 8.00, jest to możliwe ze względu na „zwiększenie sił duszpasterskich w parafii“.

Obaj księża zostali przez przedstawicieli wspólnot parafialnych obdarowani kwiatami, stanowiącymi wyraz ich miłości dla swoich pasterzy. Kwiaty i wyrazy szacunku złożyli również: przewodnicząca rady miasta, burmistrz, miejscy radni, przedstawiciele Marcckiego Ośrodka Kultury. Obecność władz miejskich to przykład wzorowej współpracy na linii samorząd lokalny – Kościół. Obie instytucje powinny dążyć do wspólnego dobra, którym jest dobro człowieka, podkreślił nowy proboszcz.

Nasza Redakcja przyłącza się do życzeń składanych obu księżom i zapewnia o swojej modlitwie. Liczymy na dalszą dobrą współpracę dla dobra Kościoła.

Marek Kroczek

BOŻE NARODZENIE 2003

– NOWY ROK 2004, Maroko, Meknes-Medina.

Listy o Symeona należą do ulubionych pozycji naszej gazety. W dzisiejszym wydaniu WIADOMOŚCI zamieszczamy kolejny list, w którym oprócz życzeń świątecznych znajdziemy opis Ramadanu – świętego miesiąca muzułmanów. Ich lektura pozwoli nam lepiej przygotować się do bezpośredniego spotkania z autorem, którego będziemy gościć latem w naszej parafii.

„ABRAHAMIE, staniesz się ojcem mnóstwa narodów i twoje potomstwo będzie tak liczne jak gwiazdy na niebie... ” (por.: Rdz 17,4)

„Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama“. (Mt 1,1)

Kiedy odprawiam Mszę Świętą u Sióstr Franciszkanek, zawsze przechodzę obok wielkiego obrazu, na którym umieszczono wszystkich potomków Abrahama: 3 wielkie rodziny, które wielbią Jednego Boga: judaizm, chrześcijaństwo i islam. I próbuję sobie wyobrazić, jak to Pan Bóg przemawia do każdego na swój sposób, dla każdego ma misję do spełnienia, każdego prowadzi swoimi drogami. Nasz Ojciec Święty, będąc tu, w Maroku w 1985, przemawiając do młodzieży muzułmańskiej, przywołał ten nasz wspólny począ-

c.d. na stronie 3

Babciom i Dziadkom
w dniu ich święta
najserdeczniejsze
życzenia
składa Redakcja

RYCERSTWO NIEPOKALANEJ CZ. 2

(Militia Immaculatae – MI)

Okres od 8 grudnia 2003 r.
do 8 grudnia 2004 r. – został
ogłoszony przez Zarząd Narodowego
Stowarzyszenia „Rycerstwo
Niepokalanej” – „Rokiem Niepo-
kalanego Poczęcia” dla Rycerstwa Niepokalanej
w Polsce.

Dnia 8 grudnia 1854 r. bł. Pius IX, papież, bullą Ineffabilis Deus ściśle określił i podał do wierzenia jako dogmat wiary katolickiej, że Maryja, Matka Boża, cieszyła się już od chwili swego niepokalanego poczęcia przywilejem zachowania od grzechu pierwotnego, i że to poczęcie było źródłem i fundamentem Jej zupełnej bezgrzeszności uznawanej już od pierwszych wieków chrześcijaństwa.

Do wprowadzenia tej prawdy w życie w naszych czasach przyczynił się bardzo Św. Maksymilian Maria Kolbe, założyciel Rycerstwa Niepokalanej, który całe swoje życie poświęcił zgłębianiu i upowszechnianiu tego wyjątkowego przywileju udzielonego Maryi.

W związku z rosnącym zainteresowaniem Rycerstwem Niepokalanej, pragniemy przybliżyć naszym czytelnikom jego genezę, ideę, naturę, cel i duchowość, jak również formację, organizację i środki działania ruchu.

W artykułach wykorzystujemy materiały zamieszczane na stronach: [www. mi. franciszkanie. pl](http://www.mi.franciszkanie.pl) i [www. rycerz. franciszkanie. pl](http://www.rycerz.franciszkanie.pl). Serdeczną wdzięczność za wyrażenie zgody na korzystanie z wymienionych źródeł składamy Ojcu Piotrowi Marii Lenartowi, redaktorowi naczelnemu „Rycerstwa Niepokalanej”.

Jak powstało Rycerstwo Niepokalanej

Szczególne znaczenie dla powstania Rycerstwa Niepokalanej nabrał pobyt Św. Maksymiliana w Rzymie. Dotarł tam w 1912 roku, by kontynuować
c.d. na stronie 4

tek w słowach: „*Abraham jest dla nas wszystkich tym samym źródłem wiary w Boga, oddania się Jego Woli i ufności w Jego Dobroć. Wierzymy w tego samego Boga, Boga Jedynego, Boga żywego, który stworzył świat i jego stworzenia, aby go udoskonalali*” (Casablanca, 19 sierpień 1985).

Przeżywam codziennie wielkość Boga i małość mojej osoby ukochanej przez Chrystusa i odkupionej na wieczność. I nie mogę przechodzić obojętnie obok tych, którzy wierzą i tak bardzo wierzą, że **BÓG JEST**. Nie może Boga nie być: **ALLAH AKBARU** (Bóg to największa wartość...). A różnych rzeczy doświadczam:

– ni stąd ni zowąd zauważyłem, że to już rok jak jestem wśród muzułmanów, dając świadectwo miłości Chrystusowej i bezinteresownej służby na rzecz człowieka, brata, ubogiego, młodzieńca, dziecka....

– po raz pierwszy przeżywałem miesiąc **RAMADANU**. **Ramadan** jest świętym miesiącem dla całego świata muzułmańskiego. Ponieważ kalendarz stosowany w tej religii opiera się na ruchach Księżyca, toteż rok islamski trwa krócej – ok. 354 dni, co z kolei pociąga za sobą różne daty ramadanu w stosunku do kalendarza słonecznego. Dokładna data rozpoczęcia tego miesiąca różni się zresztą, zależnie od kraju, a nawet regionu, gdyż zależy od pojawienia się na niebie satelity Ziemi. Miesiąc potrwa do „narodzin nowego Księżyca”. W czasie postu muzułmanom nie wolno jeść, pić, palić tytoniu i prowadzić życia płciowego, od świtu do zmierzchu, przy czym Koran bardzo dokładnie ustala czas trwania tych ograniczeń – zmierzch jest wtedy, gdy białej nitki nie można odróżnić od czarnej. Niektórzy teologowie islamscy podkreślają, że w okresie ramadanu żaden wierzący nie tylko nie ma prawa uchylać się od pracy i wypełniania swych obowiązków, co się często zdarza pod pretekstem zachowywania postu, ale przeciwnie – powinien je wykonywać sumiennie i solidnie niż w innych porach roku. Po zakończeniu dnia post ustaje i wierni gromadzą się w domach aby spożyć tradycyjną wigilię (ftur) i udać się do meczetu na modlitwę wieczorną. W wielu krajach, rządzonych przez muzułmanów, wymogi postu obowiązują także wyznawców innych religii, przynajmniej w takim zakresie, aby ich postępowanie nie drażniło poszczających.

– wchodzę w serca tych, do których Pan mnie posłał, pracuję razem z nimi, cieszę się wspólnym życiem, czynię przyjaciół, cierpię i modlę się za nich. I czasami jest nie łatwo zrozumieć nasze wspólnie drogi, pozostaje jedynie modlitwa i **BÓG**, który jest między nami – **W NAS**.

Mój przyjaciel i brat Mohammed widzi, jak wiele rzeczy jest niełatwych i niezrozumiałych między chrześcijanami i muzułmanami. Ale pragnie iść wspólnie, podpowiadając mi, że najważniejsze między nami, to **KOMUNIA I MIŁOSIERDZIE**. Czy można otrzymać piękniejsze zaproszenie do wspólnego **ADOROWANIA BOGA, KTÓRY NAS KOCHA?**

Za kilka dni Chrystus zstąpi z Nieba na ziemię. Przyjmie naszą ludzką słabość, nie uzbroi się w żadną broń. Stanie się słabym dzieckiem, oddanym temu światu, aby go **PRZEBÓSTWIĆ. BÓG WSRÓD NAS I Z NAMI, W NAS NA ZAWSZE...**

W białym opłatku pragnę dzielić kruchość tego życia i jego Piękno uczynione w Bogu. Ta Wesoła Nowina dociera dziś do wszystkich zakątków świata.

Gicha Noc i Święta Noc spotka mnie w Meknesie, w Centrum najuboższej dzielnicy Medyny. To tak jak Betlejem. Tam nie było hucznej zabawy. Chrystus przyszedł ubogi i zapomniany przez wszystkich. Tylko Maryja i Józef trwali w Tajemnicy...

Trwam w Jego Miłości i proszę o dar modlitwy dla muzułmanów i dla mnie.

Bóg jest Miłością. Pragnę codziennym życiem mówić o tym czynami i kiedy jest to wolą Bożą – słowami, moim braciom muzułmanom. Dziękuję za dobroć, przyjaźń, które sprawiają, że mogę przeżywać moją – naszą wiarę razem z muzułmanami.

*frère Siméon Stachera ofm
petit missionnaire parmi les musulmans*

studia filozoficzno-teologiczne. I tam też założył Rycerstwo Niepokalanej.

Rok, w którym powstało Rycerstwo, był rokiem szczególnie trudnym dla Kościoła. W Rosji bowiem w tym roku wybuchła rewolucja. 7 listopada 1917 r. bolszewicy, pod wodzą Lenina, doszli do władzy. Rewolucja ta szybko przekształciła się w otwartą wojnę przeciwko religii i Kościołowi. We Włoszech panowało zamieszanie między polityką a religią. Ciągłe była nierozwiązana kwestia rzymska (likwidacja państwa kościelnego przez królestwo włoskie). Poza tym podejrzewano, że polityka totalitarna i przeciwna wolności narodów, prowadzona przez Habsburgów, była popierana przez Kościół. To wszystko spowodowało, że wielu intelektualistów, różne partie polityczne i prawie wszystkie loże masonskie, zajęły pozycje wrogo Kościołowi katolickiemu.

W 1917 r. wypadły też dwie rocznice: 400-lecie wystąpienia Lutra i początku reformacji oraz 200-lecie powstania masonerii. Tę okazję wykorzystali masoni dla spotęgowania akcji antykatolickiej. W czerwcu zwołali do Paryża międzynarodowy kongres, a w lożach przygotowywali rewolucję, mającą na celu złaicyzowanie świata. W samym Rzymie, 17 lutego 1917 r., w dniu upamiętniającym śmierć Giordano Bruna, zorganizowali wielką manifestację: ulicami miasta przeciągały pochody satanistyczne ze sztandarem, na którym widniała podobizna Lucyfera depczącego Św. Michała Archanioła. Rozlegały się antypapieskie okrzyki. Te wystąpienia Św. Maksymilian przeżył bardzo dotkliwie, postanowił coś zrobić, by wyrwać ludzi z niewiasty do Boga i Kościoła. Miał w pamięci poranną medytację, przeprowadzoną 20 stycznia 1917 r. przez rektora, o. Stefana Ignudiego, w 75. rocznicę objawienia się Niepokalanej żydowi Alfonsowi Ratisbonne'owi. Rozmyślając nad cudem nawrócenia tego żyda, utwierdził się w przekonaniu, że pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej można pokonać wszelkie zło i wszystkich zdobyć dla Chrystusa. Gdy więc masoneria zorganizowała wystąpienia przeciwko Kościołowi i Ojcu Świętemu – postanowił założyć stowarzyszenie do walki nią i z innymi wrogami Kościoła pod wodzą Niepokalanej. Gdy liczba członków doszła do siedmiu, 16 października 1917 r., wieczorem, odbyło się w jednym z pokoi kolegium zebranie inauguracyjne, w czasie którego przedyskutowano program stowarzyszenia. Następnie wszyscy uczestnicy spotkania udali się do kaplicy kolegium, gdzie oddali się całkowicie Niepokalanej, z rąk o. Pała otrzymali Cudowne Medaliki, które nałożyli sobie na szyję na znak tego oddania.

opr. Marek Kroczeł

JAK BARDZO JESTEM OCHRZCZONY?

Często sądzimy, że nasze życie ma sens dlatego, że żyje ta lub inna, bliska, kochana osoba. Ale przecież w rzeczywistości nie zawsze tak jest. Ktoś się zmienia, ktoś wyjeżdża, ktoś umiera, ktoś zdradza. I trzeba żyć dalej. Mimo wszystko. Nasze, ludzkie życie ma sens dlatego, że ziemia pewnego dnia stała się godna nosić Człowieka i Boga – Jezusa Chrystusa, który nie umiera ani nie zdradza.

Jedyny człowiek w dziejach świata, który rościł sobie prawo do przemawiania tak, jak przemawiał Bóg w Starym Testamencie. Nie tyle patriarchowie, królowie i prorocy ile „*Ja wam powiadam!*” I ten Chrystus stanął teraz nad brzegiem Jordanu w jednym szeregu z grzesznikami, z każdym człowiekiem. Ten, który „*przeszedł przez życie dobrze czyniąc*”; który „*jest podobny do nas we wszystkim oprócz grzechu*” potwierdził w ten sposób swoją solidarność z nami. Bóg zawsze jest po stronie człowieka. Nawet wtedy, gdy ten błądzi i tęskni, walczy lub grzeszy. „*Wolasz Boga; On często schodzi po kryjomu i puka do drzwi twoich, aleś rzadko w domu!*” /A. Mickiewicz/

Chrzest Jezusa. W rzeczywistości to nie Jezus jest ochrzczony wodą ale woda została ochrzczona, uświęcona Jego obecnością! Jezus dotknął w ten sposób wody chrzcielnej, którą zostaliśmy przed laty trzykrotnie polani. Przyjęty Sakrament Chrztu, który najczęściej kojarzy się nam z dzieciństwem, nie jest wbrew pozorom wydarzeniem z odległej przeszłości. Chrzest nie zamyka się w granicach spełnionego obowiązku. Jego moc nie wyczerpuje się w sile zachowanej tradycji. Jest początkiem nowej, duchowej Rzeczywistości. Jest ziarnem rzuconym w ziemię i wymagającym pielęgnacji. Jest zadaniem, które wynika z otrzymanej godności.

Trzeba nam dorastać, dojrzewać do wielkości tego Daru. A chodzi tu o wybór Chrystusa, o przyjaźń z Bogiem, o przyłgnięcie z miłością. Trzeba więc przede wszystkim dostrzec wartość i potrzebę życia w wewnętrznej jedności z Jezusem. Chrzest to najważniejszy punkt na mapie duchowego życia, na mapie mojej wiary. Czy pamiętam datę tego Sakramentu?

Do nowonarodzonego Jezusa przyszli dorośli: królowie – mędrcy ze Wschodu i pasterze. Aby przyjść do Niego musieli wyrosnąć > z czegoś < i jednocześnie dorosnąć > do czegoś <. Dojrzeć do wielkości tego Spotkania. Mędrcy musieli porzucić wielkie mniemanie o sobie i lęk przed Herodem; i zacząć pokornie stawiać pytania. Pasterze musieli porzucić lęk o pozostawione stada i przestać wstydić się łez. Podobnie jest z nami.

Aby uwierzyć w pełni Bogu trzeba nam dorosnąć, tzn. dojrzeć do wielkości Daru. Przejdź od obowiązku do wyboru, od przymusu do pragnienia. Przejdź od przyzwyczajenia do świadomego zawierzenia siebie i swojej przyszłości. Wydaje się, że wielu traktuje chrzest jako co najwyżej spełnienie obowiązku albo swoisty akces. Chcą mieć udział w tym, w czym ma większość w Polsce. Zapis do Wspólnoty czy Instytucji. Identyfikacja ze społecznością. A przecież tu chodzi o wybór Chrystusa!

Chrzest nie jest jakąś uniwersalną szczepionką gwarantującą zbawienie. Można być ochrzczonym ateistą. Jest jak bilet na podróż. I może pozostać niewykorzystany. Jeżeli zabraknie temperatury wiary będzie kulturalne pogaństwo. Jeżeli zabraknie wiedzy o wierze pojawi się mitologia. Jeżeli zabraknie czystego sumienia, to pozostanie czysty zysk za każdą cenę. Jeżeli zabraknie wytrwałej pielęgnacji wiary, to pozostaną pobożne rekwizyty na ścianach i w szufladach domu, które może się jeszcze przydadzą w czasie kolędy.

Chodzi więc o Twój wybór Chrystusa. W Sakramencie Chrztu nie chodzi o wybór większości czy ugrupowania, światopoglądu lub ideologii ale o wybór Osoby! Z którą chcę związać swoją przyszłość, swoje życie aż do końca! Paradoxem dzisiejszych czasów jest to, że coraz częściej młodzi ludzie wybierają sakramenty ale nie wybierają, nie pragną Chrystusa! Sakramenty w oderwaniu od Jezusa stają się jakąś lojalnością wobec rodziców czy rodziny; albo organizacji kościelnej. Typową jest sytuacja młodych rodziców, którzy pragną chrztu dla swojego dziecka ale nie sakramentu małżeństwa dla siebie. A nie

c.d. na stronie 5

AKCJA KATOLICKA W DZIAŁANIU...

Wszystkich parafian pragnących poznać cele działania i charyzmat Akcji Katolickiej zapraszamy na spotkania Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej. Spotykamy się w każdą 1. i 3. środę miesiąca (21. I; 4. II; 18. II) w Domu Katolickim (Sala Akcji Katolickiej), o godz. 19.00.

Wszystkim parafianom, którzy złożyli ofiarę za sianko oraz kadzidło i krede składamy serdeczne Bóg zapłać. Dzięki Waszej ofiarności **WIADOMOŚCI PARAFIALNE** zostały dofinansowane kwotą 1726 zł. Ofiary te stanowią główne zabezpieczenie finansowe naszego pisma i pomogą uzupełnić niedobór powstały przy jego sprzedaży.

Zdajemy sobie sprawę, że nie każdego czytelnika stać na kupno gazety. Tym bardziej cieszymy się ze zrozumienia, z jakim spotykamy się w czasie zbiórek.

Pieniądze uzyskane z tego tytułu, jak również wpływy ze sprzedaży pisma oraz część składek członkowskich Akcji Katolickiej przeznaczamy również na: wydatki związane z zakupem plakatów umieszczanych co miesiąc na Domu Katolickim, organizację prelekcji i innych działań dla dobra całej wspólnoty parafialnej.

Pomimo wzrostu wydatków związanych z wydawaniem **WIADOMOŚCI PARAFIALNYCH** ich cena pozostaje niezmienna i wynosi: 1,50 zł. Zapraszamy parafian do lektury i współpracy przy tworzeniu kolejnych wydań pisma.

Redakcja

**Niech zimowe wakacje będą
dla wszystkich dzieci i młodzieży
oraz Nauczycieli
czasem odpoczynku i radości.**

Pamiętajcie, że zima jest czasem, w którym należy pamiętać o głodnych i przemarzniętych Bożych stworzeniach – naszych braciach zwierzętach, porzuconych psach i kotach, ptakach – tak bardzo kochanych przez Świętego Franciszka z Asyżu, ich wielkiego przyjaciela.

mają przeszkód. Jakby tu chodziło o własny wybór z kościelnej oferty. Uroczystość I Komunii Świętej staje się coraz częściej elementem radosnego dzieciństwa oddalonym od Eucharystii rodziców. Sakramentem, który się dziecku podobno należy.

Sakrament jest Bożym Darem a nie prawem człowieka! Jak wielu pamięta o obowiązku wychowania w wierze, do którego rodzice zobowiązali się publicznie w czasie chrztu dziecka? Podejście do sakramentów w oderwaniu od Jezusa i Ewangelii owocuje tym, że ktoś przychodzi po prostu załatwić sprawę. Nawet za cenę kłamstwa! Gdy w czasach Jana Chrzciciela „cały lud przystępował do chrztu”, to towarzyszyło im wielkie pragnienie przemiany. Pytali proroka jeden przez drugiego: „co mamy czynić?” Co mamy robić, gdy zostaniemy ochrzczeni? Dziś coraz częściej można zauważyć zdziwienie, że sakramenty do czegoś w życiu zobowiązują. Jakby chodziło o element dekoracji.

Kim więc jest Jezus Chrystus? Chodzi tu o naszą relację do Jezusa, która wyraża się przez pragnienie bliskości, gotowość do daru z siebie i przez wierność. W tej wierności człowiek znajduje pełnię bezpieczeństwa i pewność drogi. W życiu każdego z nas chrzest musi zmierzyć się z codzienną odpowiedzią. Jej miarą jest zdolność do poświęcenia i ofiarowania. Jeżeli zabraknie tych postaw moralnych w moim życiu – tzn. świadomego zawrzenia Jezusowi – to przyłączę się do tych, którzy uważają, że >wyrośli z chrześcijaństwa<. Tak, jak wyrasta się z pierwszokomunijnego stroju. To znaczy do niego >nie dorosli<.

Ks. Jan Sawicki

SPOTKANIE OPŁATKOWE WSPÓLNOT PARAFIALNYCH

28 grudnia, w Niedzielę Świętej Rodziny, po Mszy Świętej wieczornej, w sali kinowej Domu Katolickiego, wszystkie osoby zaangażowane w działalność wspólnot istniejących w naszej parafii wzięły udział w spotkaniu opłatkowym. Obecni byli przedstawiciele: Akcji Katolickiej, Ruchu Rodzin Nazaretańskich, Caritas, Ruchu Światło-życie, Totus Tuus, Koła Przyjaciół Radia Maryja, Kółek Różańcowych, Wiadomości Parafialnych, wspólnot zakonnych, oraz księży pracujący w naszej parafii. Dzielenie się opłatkiem, w cieniu odświętnie ubranej choinki i wspólny śpiew kolęd, pozwoliły nam lepiej się poznać, jak również pokazały sens spotkań ludzi różnych wspólnot, mających w istocie ten sam cel. Niebawem przedstawiciele wspólnot działających w naszej parafii spotkają się by przygotować Parafialny Dzień Wspólnot.

Marek Kroczyk

foto: Bernard Borkowski

Z KSIĘGI PARAFIALNEJ

Sakrament Małżeństwa w naszym kościele przyjęli:

- *53. Marcin TYLK i Edyta WĄSOWSKA 25.12.2003 r.
54. Tomasz GOCAŁEK i Luiza KORZYBSKA 31.12.2003 r.

Sakrament Chrztu Św. w naszym kościele przyjęli:

- *117. Eryk STEFANIAK 14.12.2003 r.
118. Piotr ĆWIK 14.12.2003 r.
119. Artur FRYDRYCH 25.12.2003 r.
120. Anna WUJAKOWSKA 26.12.2003 r.
121. Jakub BORKOWSKI 26.12.2003 r.
122. Damian KOBUS 26.12.2003 r.
123. Aleksandra DYMKOWSKA 25.12.2003 r.
124. Martyna KOMORSKA 25.12.2003 r.
125. Przemysław PODGÓRSKI 26.12.2003 r.
126. Aleksandra MAJEWSKA 28.12.2003 r.
127. Karolina ZAWADKA 25.12.2003 r.

Zmarli, których pogrzeb odbył się w naszym kościele:

- *100. Helena MILEWSKA 1913-1.11.2003 r.
101. Maria SZUBIERAJSKA 1932-12.12.2003 r.
102. Zenon PACIOREK 1936- 15.12.2003 r.
103. Stanisław GROCHOWSKI 1954-14.12. 2003 r.
104. Władysława POŚWIATOWSKA 1940-14.12.2003 r.
105. Edward KACZKAN 1921-18.12.2003 r.
106. Mieczysław BOGUSŁAWSKI 1912-21.12. 2003 r.
107. Władysław MILEWSKI 1935-22.12.2003 r.
108. Janusz MARCHEWKA 1950-24.12.2003 r.
109. Helena SZYPEREK 1919-24.12.2003 r.
110. Edward GURNIEWICZ 1916-26.12.2003 r.
111. Wojciech MAJEWSKI 1953-29.12.2003 r.
112. Henryk GAJCY 1925-30.12.2003 r.

*Kolejna liczba od 01.01.2003 r.

Kancelaria parafialna czynna:

poniedziałek, środa, czwartek, piątek, sobota
8.30-10.30, 16.00-18.00
wtorek – nieczynna

W niedzielę, 25 stycznia, po Mszy Św. o godz. 12.00, w naszym kościele z koncertem: „KOLEDY I PASTORAŁKI” wystąpi dziecięco-młodzieżowy Zespół Wokalny Mareckiego Ośrodka Kultury oraz wokalistka Elżbieta Marciniak. Akustyka i opracowanie muzyczne: Jerzy Kuszakiewicz.

Maria Piętna „Anioł Stróż Polski”

KRONIKA PARAFIALNA

W NASZYM KOŚCIELE

Msze Święte

niedziele: 7.00, 9.00, 10.15, 12.00, 18.00;
dni powszednie: 7.00, 18.00.

1.I - Nowy Rok, Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

6.I - Objawienie Pańskie, Uroczystość Trzech Króli

11.I - Niedziela Chrztu Pańskiego

17.I - Dzień Dialogu Chrześcijańsko-Żydowskiego

18.I -25.I - Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan

21.I - Dzień Babci

22.I - Dzień Dziadka

25.I - Nawrócenie Św. Pawła, Apostoła

2.II - Święto Ofiarowania Pańskiego, Matki Bożej Gromnicznej

11.II - NMP z Lourdes, Światowy Dzień Chorego

**14.II - Wspomnienie Świętych Cyryla i Metodego,
Patronów Europy**

22.II - Katedry Św. Piotra, Apostoła

29.II - I Niedziela Wielkiego Postu

ZAPROSZENIE NA PIELGRZYMKĘ

Komitet Budowy Pomnika i Szerzenia Kultu Anioła Stróża Polski pragnie 14 lutego 2004 roku zawierzyć losy naszej Ojczyzny na Jasnej Górze Matce Bożej Królowej Polski za przyczyną Świętego Anioła Stróża, Świętego Andrzeja Boboli i Świętych Patronów Europy Cyryla i Metodego.

Komitet organizuje w tym dniu jednodniową pielgrzymkę autokarową do Częstochowy. Mszy Świętej o godz. 14.00 przed Cudownym Obrazem na Jasnej Górze będzie przewodniczył i aktu zawierzenia dokona ksiądz Marian Polak, michalita.

Wyjazd w sobotę, 14 lutego 2004 r. o godz. 7.00 sprzed naszego kościoła.

Zapisy będą prowadzone w niedzielę, 25 stycznia po Mszach Świętych w kiosku parafialnym, koszt 40 zł od osoby, telefon kontaktowy: 0-503-479-444.

Łączmy się we wspólnej modlitwie za naszą Ojczyznę, Polskę!

Zofia Sobieraj, przewodnicząca Komitetu Budowy Pomnika
i Szerzenia Kultu Anioła Stróża Polski

Wydawca WIADOMOŚCI PARAFIALNYCH
Akcja Katolicka przy parafii p.w. Św. Izydora w Markach.
Zespół redakcyjny: ks. Jerzy Skłucki, Marek Kroczek,
Zbigniew Paciorek, Agnieszka Pietruk, Maria Przybysz-Piwkowska.
Projekt i skład komputerowy: Krzysztof Szarek.

Adres redakcji:
05-270 Marki,
al. Piłsudskiego 93.
Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów
i zmiany tytułów.